

ಅಪ್ರಾವರ್ಚಿಗೆ ಆತಂಕಕ್ಕೆಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತು.

‘ನೀವೇನು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ದೀಡಿ.. ನಾನು ಒಂದು ತಾಸು ಮುಂಬೇನೇ ಒಂದು ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಿನೀ.. ಸೂರ್ಯನ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬಗ್ಗೆ.. ಹಾಗಾಗಿ ಅವು ಯೋಚಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುರೆ..’

‘ಹೌದೂ? ಭಳ್ಳೆದಾಯಿತು.. ಆದ್ದರಿ.. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಅನಿಕೆ ವೈಕ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಸಿಲು ಮುಖಗರವಾಗಬಹುದು... ಈ ವೈದ್ಯರು ತುಂಬಾ ಹೇಸರುವಾಸಿ.. ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಿನಿದೆ ಅಂತ ತಿಳ್ಳೆಂದು ವರಿಹಾರ ಕೊಡುರ ಬಿಡಿ..’ ಅಪ್ರಾವರ್ಚಳ ತಭವಳ್ಳ ಕಂಡು ಆದರ್ಶ ಒಳಗೆ ಕರುಬಿದ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಿದಾದ. ಒಂದುವರೆ ತಾಸಿನ ನಂತರ ಸೂರ್ಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನ ಮುಖಿಭಾವವನ್ನು ಅಳ್ಳಿಯಂತೆ ಅಪ್ರಾವ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಕಾಣಿದಾಗ ಆದರ್ಶ, ಅಪ್ರಾವ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

‘ಸೂರ್ಯ.. ನೀವಿಲ್ಲೇ ಕುತ್ತಿರಿ.. ಡಾಕ್ಟರ್ ಥಿಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿನೇ..’ ಅಪ್ರಾವ ಒಳನಡಿದಾಗ ಆದರ್ಶನೂ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದ.

ಡಾ.ಮುರಳಿ ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವೇಹದ ನಗೆ ಬೀರಿದರು. ಅವರ ಮುಖದ ವಚನಸ್ಸು, ಗಾಂಭೀರ್ಯವೇ, ಅವರ ಪಾಂಡ್ಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಡಾಕ್ಟರ್.. ಏನಾದ್ದು.. ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೇ..?’ ಆದರ್ಶ ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

‘ನಾನು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೀಳಿರಿಮೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಹೋರತೆಯಾಗಿದೆ’ ಡಾ.ಮುರಳಿ ನುಡಿದಾಗ ಅಪ್ರಾವ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತು ‘ನಿಜ ಸಾರ್.. ಸೂರ್ಯ ಹೇಚ್ಚಿಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿತಾರೆ, ಆದವ್ಯವ್ಯ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಡಬೇಡಿ.. ಏನಾದ್ದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೋಡಿಗಿಂತೋಳುತ್ತಿಲ್ಲ’

‘ಹೌದು.. ಅವು ತಂದೆ ವೈಹಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿಳಿಂದರೆ ತನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಎಂಬಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಡಾಕ್ಟರ್.. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಅದೇ.. ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆಗ್ಗೇಕಾಿದೆ’

‘ಅದಕ್ಕೆ.. ಅವು ಮಾಡುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಶ್ಲಾಷ್ಟಿಸಿ.. ಕೆಲಸ ಮಾಡಲುಪಡ್ಡಿದ್ದರೆ.. ಬಾಲ ಕೂರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದಿನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.. ಎಂಥ ತನ್ನ ಹಿಂದಿರುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೂಡಾ ಒಂದು ಸಿರಿಪರಿಸಬ್ಯಾಹು. ವೃತ್ತಿಕ್ಕೆ ವಿಕಸನದಂಥ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳು ಪರಿಣಾಮವಾರಿ ಯಾಗಬಲ್ಲದು’ ಅವರ ಸಲಹೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವೆನಿಸಿತ್ತ ಅಪ್ರಾವರ್ಚಳಿಗೆ. ಅವರ ಮುಂದಿನ ಭೇಟಿಯ ಸಮಯ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಫೀಸು ನೀಡಿ ಹೊರ ಬಂದರು.

‘ಇವತ್ತಿನ್ನು ಮೊದಲ ಭೇಟಿ.. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪರಿಚಿ.. ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಮನ ಬಿಳಿಕೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾರ ನಡವಿನ ಸಂಕೋಚದ ತೇರೆ ಸರಿಯಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನಿನ್ನು ಕೇವಲ ಸೌಹಾದರ ಭೇಟಿಯವೇ.. ಮುಂದಿನ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಹೀರಿಕೆ ಹಾಕೋಣ. ಸೂರ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕೀರ್ಣ ವೃತ್ತಿ ಅನ್ವಯಿತ್ತ.. ಅನ್ವಯ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಾರ’

* * *

ಅಧ್ಯಾಯ 15

ಅಪ್ರಾವ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶ ವೈದ್ಯರ ಕೋಣೆಯಿಂದ ನಗುತ್ತ, ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಹೊರ ಬಂದಾಗ ಹೊರಗೆ ಕುಚೀಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಕೆಳವಿಷಯಿಂತಾಗಿತ್ತು.

ತಾನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ? ತನಗೇನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಾನು ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಬರಬೇಕು? ತಾನು ಸರಿಯಾಗೇ ಇದ್ದಿನೀ.. ಈ ಅಪ್ರಾವರ್ಚಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಾನು ಬರಬಾರದಿತ್ತು ಆದರೆ, ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಲು ತನಗೆ ಮನಸ್ಸೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಕು ತನ್ನ ಒಳಿಂಗಾಗಿ ಹೇಳಿತ್ತಾಳ್ಳಿ, ತನ್ನ ಹಿತಚಿಂತಕ ಯಾಗಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆಂದು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗ ಅಂಗಿಕರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವೆಂದು ತನಗೆ ಎಂದೋ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಅಪ್ಪ ಆಸ್ತುತ್ಯಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತನ್ನನ್ನ ಕೂಡಿ

ಹಾಕಿದರೂ, ತಾನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ತನಗೆ ಉಂಟಿದ್ದಿದ್ದು. ಆದರೆ ತಾನು, ಅವಳ ತನ್ನನ್ನ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆನ್ನುವ ಸಿಟಿಗೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅಮಾನವಿರುವಾಗಿ ಹಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದೆ. ತಾನು ಮನೆಯಿಂದ ಹಣ ಕರ್ದ್ದೂಯ್ಲುರೂ, ಅದನ್ನು ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಇದುಪರೆಗೂ ತಿಳಿಸಿರಲ್ಲಿ. ಬಡಲಿಗೆ ತನ್ನನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರು ತನ್ನ ಮನೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ತಾನು ಭಾವಿಗಳಿದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವಮಾನದಿಂದ ಮುಖಿವೆತ್ತುದಂತಾದಾಗ ಮತ್ತೆ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದ್ದು ಇದೆ ಅಪ್ರಾವ.. ಈಗ ಮತ್ತೆ ತನಗೆ ಒತ್ತುಸೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕುಂದಿದ ಆತ್ಮಬಿಂಬವನ್ನು ಮರಳಿಸುವ ಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವರವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಪಾಠವಾ!

ಅಪ್ರಾವ ತನ್ನ ಜೀತೆಯಾಗಿ ಸದಾ ಇದ್ದರೆ, ತನ್ನ ಬದುಕು ವರ್ಷೋಂದು ಸೇಗಣು! ಆದರೆ ಆ ಯೋಗ್ಯ ತನಗಿದೆಯೇ? ತನ್ನಂಥವನ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ. ಕಾಳಜಿ ಇದ್ದಿತ್ತೆ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಭಾವನೆ ಇರಲಾರದು. ಆದರ್ಶನಂಥ ವಿದ್ಯಾವಂತ ವಿಚಾರವಂತನೇ ಅವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನೇ ಹೊರತು ತನ್ನಂಥವನ ಕೈಗೆ ನಿಲುಕದ ನ್ಯಾತ್ತ ಈ ಅಪ್ರಾವ!

ಆದರ್ಶ ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಮನಗೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೊಗಿದ್ದು.

ಅಪ್ರಾವ ಮರುದಿನ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಡಾ.ಮುರಳಿ ತಿಳಿಂದಂತೆ ವೃತ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಧಾನಾತ್ಮಕೆ ತುಂಬಿವಂಥ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳನ್ನು ವಿರೇದಿಸಿ ತಂದು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನೀಡಿದಳು.

‘ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಓದ್ದೇಳು..?’ ಎಂದು ಹುಬ್ಬಿರಿದೀರ.

‘ಹೊಳ್ಳಿ.. ನಿಮ್ಮೇ..! ಬಹಳ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿದ್ದೆ.. ತುಂಬಾ ಉಪಯೋಗಾಗಿತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಓದ್ದಿನ್ನು. ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವಂಥ ಉಪಯುಕ್ತ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳು.. ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳ ಜೋತೆ ಗೇಳಿತನ ಮಾಡೆಂಬ್ತೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಅರ್ಯಾಮ ಸಿಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತನಾಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ನಾವು ತೆರೆದುಕೊಂಡ್ಲೇವಿ. ಬೇವನ ಎದುರಿಸಲು ಇದು ಮನೆಱಬಳವನ್ನು ನಿಡುತ್ತೆ.. ಗೆಲ್ಲಾತ್ತ..?’ ಎಂದು ಬಹಳ ಮಾತು ಕೂಡಿನಲ್ಲಿಸಿ ಅವನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನಿರುಕ್ಷಿಸುತ್ತು. ‘ಸೂರ್ಯ.. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಿನ್ನಿಂತೆ ಅಂತ ನಿಮ್ಮೇ ಗೊತ್ತಿದೆ.. ನಿಮ್ಮೆ ಇದರ ಅಗಕ್ಕೆ ಇದೆ.. ಎಲ್ಲರಂತೆ ನೀವು ಚೇನಾಗಿ ಬಾಳ್ಳೆಕು ಅನ್ನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತೆಯಾಗಿ ನನ್ನಾಸೆ.. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ.. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಜೊತೆ ಬೆಕು ಸೂರ್ಯ.. ಒಬ್ಬೇಕೀರಲ್ಲಾ..?’ ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನಿವೇದನಗೆ ಅವನ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕರಿದ್ದು.

‘ಬಿರು ಸ್ವೇಚ್ಛಿತೆನಾ?’ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಅರಾಂ ವಿಫಲನಾದ.

‘ಅಯ್ಯು.. ಬಿಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದಾಗ ಅವಳ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವ ಮೂಡಿತ್ತು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಒಂದು ವ ಹವಾಸು

ಸೂರ್ಯ, ಅಪ್ರಾವರ್ಚಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತುಸು ಹೆಚ್ಚೀ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಿದ. ಅವಳ ನೀಡಿದ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ಒದತ್ತೊಡಗಿದಂತೆ, ಅವನನ್ನು ಆ ಬರಹಗಳು ಅಪ್ಪಾವಾಗಿ ಸೇಳಿಸಿತ್ತು. ಮೊದ ಮೊದಲು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಡ ತೊಡಗಿದವನು, ನಂತರ ವಿಷಯಗಳ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಗಂಭೀರನಾಗಿತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಉಪಕಢಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇದ್ದ ಬರಹಗಳು ಅವನನ್ನು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೇರಿಸ್ತವು. ಆ ಪರಿಣಾಮ ಅವನ ನಡೆಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದು ಅಪ್ರಾವ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆಂಬು ಇದ್ದಾಗಿ. ಅವಳಿಗೂ ಆ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳ ಸಹಕಾರಿಯಾದವು. ಅವಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೀಳಿರಿಮೆ, ಅನಾಥಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಭಾವ ಕಾವಲ್ಯಾಗಿ ಅವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ನಡವಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಈಗ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ವಿಜಯಮೈನಿಗೆ